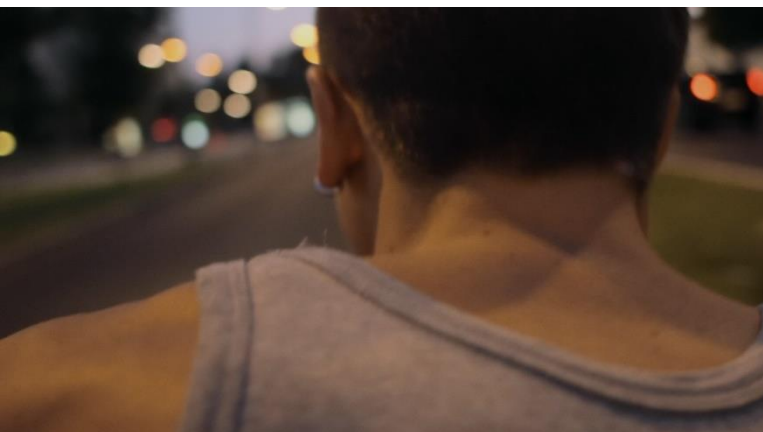

Soy Libre | Είμαι Ελεύθερος

Laure Portier

France, Belgium | Γαλλία, Βέλγιο, 2021, 78'

DCP, color, sound | DCP, έγχρωμο, με ήχο

Languages: French, Spanish | Γλώσσες: Γαλλικά, Ισπανικά

Subtitles: Greek | Υπότιτλοι: Ελληνικά

Direction | Σκηνοθεσία Laure Portier **Cinematography |**

Φωτογραφία Laure Portier **Editing | Μοντάζ** Xavier Sirven

Sound | Ήχος Mikaël Barre **Cast | Συντελεστές** Arnaud Gomez,

Jacqueline Puygrenier **Production | Παραγωγή**

Gaëlle Jones, Perspective Films **Co-production | Συμπααραγωγή**

Need Productions

Ο Αρνό είναι ο μικρός μου αδερφός.

Μία μέρα συνειδητοποίησα πως είχε πια μεγαλώσει. Γεννήθηκε σ' έναν τόπο που στερεί απ' τους ανθρώπους τις επιλογές. Ο αδερφός μου προσπαθεί να γίνει αυτό που θα έπρεπε να ήταν εξ αρχής. Ελεύθερος.

Arnaud is my little brother.

One day I realized that he had grown up. He was born where people have no choices and he is trying to be what he should have been. Free.

Η **Laure Portier**

γεννήθηκε στη Γαλλία το 1983. Αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές της στη Λογοτεχνία στην Τουλούζη και φοίτησε για ένα χρόνο στη σχολή

οπτικοακουστικών

μέσων ESAV, σπούδασε στην ανώτατη σχολή INSAS στις Βρυξέλλες. Έπειτα εργάστηκε ως βοηθός κάμερας σε διάφορες παραγωγές μεγάλου μήκους. Η πρώτη της ταινία μικρού μήκους, το *The Dog's Eye*, έκανε πρεμιέρα το 2019 και βραβεύτηκε στο φεστιβάλ Cinéma du Réel. Το *Soy Libre* είναι η πρώτη της μεγάλου μήκους ταινία.

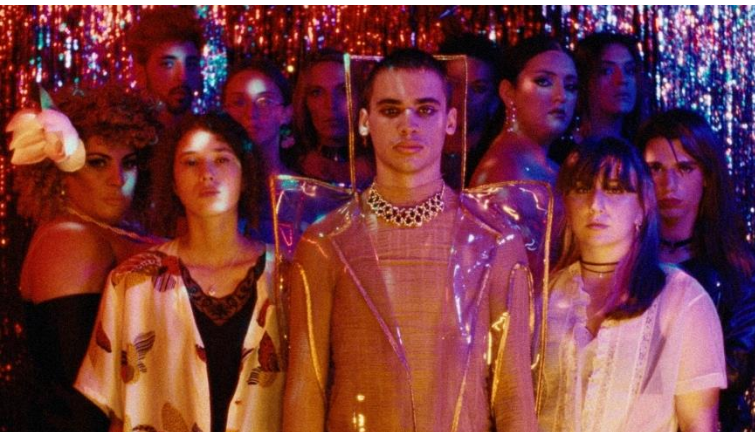
Laure Portier was born in 1983 in France. After getting her degree in Literature in Toulouse and spending a year at ESAV, she joined INSAS in Brussels. Upon graduation, she became a camera assistant and worked on various feature films. She presented her first short film, *The Dog's Eye* in 2019, awarded by the Cinéma du Réel festival. *Soy Libre* is her first feature film.

Filmography | Φιλμογραφία

Soy Libre (2021), *The Dog's Eye* (2019)

Lobo e Cão | Wolf and Dog | Λύκος και σκύλος

Cláudia Varejão

Portugal, France | Πορτογαλία, Γαλλία, 2022, 111'

DCP, color, sound | DCP, έγχρωμο, με ήχο

Language: Portuguese | Γλώσσα: Πορτογαλικά

Subtitles: Greek | Υπότιτλοι: Ελληνικά

Direction, Script | Σκηνοθεσία, Σενάριο Cláudia Varejão

Cinematography | Φωτογραφία Rui Xavier **Editing | Μοντάζ**

João Braz **Sound | Ήχος** Olivier Blanc, Hugo Leitão, Bruno Tarrière

Cast | Συντελεστές Ana Cabral, Ruben Pimenta, Cristiana

Branquinho, Marlene Cordeiro, João Tavares, Nuno Ferreira

Production | Παραγωγή Terratrema Filmes **Co-production |**

Συμπααραγωγή La Belle Affaire

Η Άννα γεννήθηκε στο Σάο Μιγκέλ, ένα νησί στη μέση του Ατλαντικού, το οποίο διέπεται από θρησκευτικούς κανόνες και παραδόσεις. Μέσα από τη φιλία της με τον Λούι, τον queer φίλο της στον οποίο αρέσουν τόσο τα φορέματα όσο και τα παντελόνια, η Άννα αμφισβητεί τον κόσμο που της είχαν υποσχεθεί. Όταν η φίλη της η Κλοέ έρχεται από τον Καναδά, κουβαλώντας μαζί της τις λαμπερές μέρες της νιότης, η Άννα βάζει πλώρη για ένα ταξίδι πέρα από τον ορίζοντα. Γεμάτο πάθος και ελευθερία, το φως του Λύκος και Σκύλος θα αποκαλύψει στην Άννα ποια είναι για εκείνη η ιδανική θάλασσα να διασχίσει. Μια συναρπαστική ωδή στην queer κοινότητα του νησιού, όπου η λάμψη του λυκόφωτος διαχέεται στον απέραντο Ατλαντικό Ωκεανό.

Ana was born in São Miguel, an island in the middle of the Atlantic Ocean ruled by religion and traditions. Through her friendship with Luis, her queer best friend who loves dresses as much as pants, Ana questions the world that is promised to her. When her friend Cloé arrives from Canada, bringing with her the glowing days of youth, Ana embarks on a journey that will take her beyond the horizon. Filled with desire and freedom, the light of Wolf and Dog will reveal to Ana the right sea for her to sail. Wolf and Dog is the enchanting ode to the island's queer community where the twilight glow crosses the immense Atlantic Ocean.

Η **Cláudia Varejão**

γεννήθηκε στο Πόρτο και ολοκλήρωσε το πρόγραμμα Creativity and Artistic

Creation Program του ιδρύματος Calouste Gulbenkian Foundation. Σπούδασε επίσης Φωτογραφία στο AR.CO της Λισαβόνας. Οι ταινίες της έχουν συμμετάσχει και διακριθεί σε επιφανή φεστιβάλ ανά την υφήλιο. Η δουλειά της στον κινηματογράφο, τη φωτογραφία, το ντοκιμαντέρ και τη μυθοπλασία, προκύπτει πάντα από τη στενή επαφή που διατηρεί με τους χαρακτήρες της.

Cláudia Varejão was born in Porto and studied at the Creativity and Artistic Creation Program of Calouste Gulbenkian Foundation. She also studied Photography at AR.CO in Lisbon. Cláudia's films have been selected by and awarded at the most prestigious international film festivals. Her work, whether in film or photography, documentary or fiction, lives from her proximity to those portrayed.

Filmography | Φιλμογραφία

Wolf and Dog (2022), The Art of Delusion (2020), Amor Fati (2020), Ama-san (2016), In the Darkness of the Theater I Take Off my Shoes (2016), Morning Light (2012), Cold Day (2010), Weekend (2007)

Camuflaje | Camouflage | Καμουφλάζ

Jonathan Perel

Argentina | Αργεντινή, 2022, 93'

DCP, color, sound | DCP, έγχρωμο, με ήχο

Language: Spanish | Γλώσσα: Ισπανικά

Subtitles: Greek | Υπότιτλοι: Ελληνικά

Direction, Script | Σκηνοθεσία, Σενάριο Jonathan Perel

Cinematography | Φωτογραφία Joaquín Neira **Editing | Μοντάζ**

Pablo Mazzolo **Sound | Ήχος** Francisco Pedemonte, Andrés

Marks, Sebastián Lipszyc **Cast | Συντελεστές** Félix Bruzzone,

Margarita Molfino, Iris Avellaneda, Archie Campos, Inés

Bruzzone, Gustavo Guoglielmi **Producers | Παραγωγοί**

Pablo Chernov, Jonathan Perel, Cecilia Felgueras **Production |**

Παραγωγή Alina Films, Off the Grid

Ο συγγραφέας Félix Bruzzone υποδύεται έναν δρομέα, ο οποίος έχει εμμονή με το Κάμπο ντε Μάγιο, τη μεγαλύτερη στρατιωτική μονάδα της Αργεντινής. Πρόκειται επίσης για το μέρος όπου εξαφανίστηκε η μητέρα του το 1976, αλλά και το βασικό υπόγειο κέντρο παράνομης κράτησης, βασανιστηρίων και εκτελέσεων κατά τη διάρκεια της τελευταίας δικτατορίας. Η ταινία ακολουθεί τον Félix καθώς συναντά ανθρώπους που θα τον βοηθήσουν να διεισδύσει και να εξερευνήσει αυτό το μέρος, τόσο επιβαρυνμένο από την ιστορία του τόπου.

In *Camouflage*, writer Félix Bruzzone embodies a runner who has an obsession with Campo de Mayo, the biggest military unit in Argentina. It is also the place where his mother disappeared in 1976 and the main clandestine center of detention, torture and extermination during the last dictatorship. The film will follow Félix as he finds characters that allow him to enter and explore this place so loaded with history.

Ο **Jonathan Perel** γεννήθηκε στην Αργεντινή το 1976. Αποφοίτησε από το τμήμα Φιλοσοφίας και Γραμμάτων του Πανεπιστημίου του Μπουένος Άιρες. Έχει λάβει

διάφορα βραβεία, όπως το βραβείο Καλύτερου Σκηνοθέτη (BAFICI 2021), το Ειδικό Βραβείο Επιτροπής (Documenta 2020), και το Critic's Award (FID Marseille 2015), μεταξύ άλλων. Οι ταινίες του έχουν προβληθεί σε διάφορα φεστιβάλ ανά την υφήλιο. Το *Camouflage* είναι η πιο πρόσφατη ταινία του.

Jonathan Perel was born in 1976 in Argentina. He attended a degree in Arts at the Faculty of Philosophy and Letters (University of Buenos Aires). He has been the recipient of numerous awards, such as the Best Director Award (BAFICI 2021), the Special Jury Award (Documenta 2020) and the Critic's Award (FID Marseille 2015), among others. His films have screened at various film festivals around the globe. *Camouflage* is his latest film.

Filmography | Φιλμογραφία

Camuflaje (2022), Responsabilidad Empresarial (2020). Toponimia (2015), Tabula Rasa (2013), 17 Monumentos (2012), El Predio (2010), 5-T-2 Ushuaia (2016), Las Aguas del Olvido (2013), Los Murales (2011), 5 (cinco) (2008)

Monica

Andrea Pallaoro

Italy | Ιταλία, 2022, 146'

DCP, color, sound | DCP, έγχρωμο, με ήχο

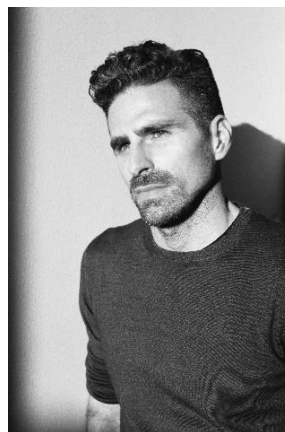
Language: English | Γλώσσα: Αγγλικά

Subtitles: Greek | Υπότιτλοι: Ελληνικά

Direction | Σκηνοθεσία Andrea Pallaoro **Script | Σενάριο** Andrea Pallaoro, Orlando Tirado **Cinematography | Φωτογραφία** Katelin Arizmendi **Editing | Μοντάζ** Paola Freddi **Sound | Ήχος** Mirko Perri **Cast | Συντελεστές** Trace Lysette, Patricia Clarkson, Emily Browning, Joshua Close, Adriana Barraza **Producers | Παραγωγοί** Gina Resnick, Christina Dow, Eleonora Granata Jenkinson, Andrea Pallaoro **Production | Παραγωγή** Varient Entertainment, Solo Five Productions, Melograno Films

Το *Monica* είναι το προσωπικό πορτραίτο μίας γυναίκας που επιστρέφει σπίτι μετά από πολύχρονη απουσία και καλείται να αντιμετωπίσει τα τραύματα του παρελθόντος. Καθώς επανασυνδέεται με τη μητέρα της και την υπόλοιπη οικογένεια της για πρώτη φορά μετά την εφηβεία της, η Μόνικα ξεκινά ένα ταξίδι συμφιλίωσης και αποδοχής. Η ταινία εμβαθύνει στα έγκατα του εσωτερικού κόσμου και της ψυχολογίας της πρωταγωνίστριας, στον πόνο και τις φοβίες της, τις ανάγκες και τους πόθους της, διερευνώντας τα πανανθρώπινα ζητήματα της εγκατάλειψης και της συγχώρεσης.

Monica is an intimate portrait of a woman who returns home after a long absence to confront the wounds of her past. Reconnecting with her mother and the rest of her family for the first time since leaving as a teenager, Monica embarks on a path of healing and acceptance. The film delves into Monica's internal world and state of mind, her pain and fears, her needs and desires, to explore the universal themes of abandonment and forgiveness.

Γεννημένος στο Τρεντ στην Ιταλία το 1982, ο **Andrea Pallaoro** αποφοίτησε με μεταπτυχιακό στη Σκηνοθεσία από το Ινστιτούτο Τεχνών της Καλιφόρνια ενώ έλαβε το πρώτο του πτυχίο από το Πανεπιστήμιο Hampshire. Η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, το *Medeas*, έκανε πρεμιέρα

στο 70^ο Φεστιβάλ Βενετίας, ενώ Η δεύτερη ταινία του, το *Hannah*, με πρωταγωνίστρια την Σάρлот Ράμπλινγκ, έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στο διαγωνιστικό τμήμα του 74^{ου} Φεστιβάλ Βενετίας, το οποίο απένειμε στην Ράμπλινγκ το βραβείο Coppa Volpi Καλύτερης Ηθοποιού.

Born in Trento, Italy in 1982, **Andrea Pallaoro** holds an MFA in Film Directing from the California Institute of the Arts and a BA from Hampshire College. His first feature film, *Medeas*, premiered at the 70th Venice Film Festival, while *Hannah*, Pallaoro's second feature film, starring Charlotte Rampling, premiered in the Official Competition of the 74th Venice Film Festival where Ms. Rampling won the Coppa Volpi for best actress.

Filmography | Φιλμογραφία

Monica (2022), Hannah (2017), Medeas (2013)

La edad media | The Middle Ages

Alejo Moguillansky, Luciana Acuña

Argentina | Αργεντινή, 2022, 90'

DCP, color, sound | DCP, έγχρωμο, με ήχο

Languages: Spanish, English | Γλώσσες: Ισπανικά, Αγγλικά

Subtitles: Greek | Υπότιτλοι: Ελληνικά

Direction | Σκηνοθεσία Alejo Moguillansky, Luciana Acuña **Script | Σενάριο** Alejo Moguillansky, Luciana Acuña, Walter Jakob

Cinematography | Φωτογραφία Alejo Moguillansky **Editing | Μοντάζ** Alejo Moguillansky, Mariano Llinás **Sound | Ήχος** Marcos Canosa **Music | Μουσική** Fernando Tur, Oscar Strasnoy **Main Cast | Κύριοι Συντελεστές** Cleo Moguillansky, Alejo Moguillansky, Luciana Acuña, Lisandro Rodríguez, Walter Jakob, **Producers | Παραγωγοί** Laura Citarella, Ingrid Pokropek, Alejo Moguillansky, Luciana Acuña

Σ' αυτήν την εξαιρετικά χιουμοριστική και ταυτόχρονα βαθυστόχαστη ταινία, συν-σκηνοθετημένη από τη χορογράφο Luciana Acuña και τον σκηνοθέτη Alejo Moguillansky, αφηγήτρια είναι η δεκάχρονη κόρη των δημιουργών, η Cleo. Μέσα από τα μάτια της, η ταινία καταπιάνεται με ζητήματα πέρα από την ρουτίνα της πανδημίας, όπως διαδικτυακά μαθήματα και εικονικές αγορές. Τα πράγματα γίνονται εξαιρετικά αλλόκοτα καθώς εξελίσσεται η ταινία. Ο καλπάζων πληθωρισμός, οι πολιτικές για τον πολιτισμό και η αγοραία αξία των πάντων βρίσκονται στο επίκεντρο του *The Middle Ages*. Η ταινία αποτελεί συνέχεια του ερωτήματος που έθεσε ο σκηνοθέτης μέσω της προηγούμενης ταινίας του, το *Por el dinero* (2019): μπορούν οι καλλιτέχνες να πληρώνουν τους λογαριασμούς τους κάνοντας τη δουλειά τους; Και αν ναι, ποιο είναι το κόστος;

Lucid and ludic, terribly funny but also deeply serious at the same time, this film co-directed by dancer and choreographer Luciana Acuña and filmmaker Alejo Moguillansky has a wise, privileged narrator: their ten-year-old daughter Cleo. Through her eyes, the film deals with far more issues than mere Covid routines, such as online lessons and virtual shopping, the latter of which turns awfully weird here. Rampant inflation, cultural policy and market value are on the menu of *La edad media*, which expands upon the question raised by Moguillansky in his previous film *Por el dinero* (2019): is it possible for artists to pay the bills with their work? And if so, at what cost?

Γεννημένη στην Κόρδοβα το 1975, η **Luciana Acuña** σπούδασε σύγχρονο χορό και εργάζεται ως ηθοποιός, χορεύτρια και χορογράφος. Είναι σκηνοθέτις, μέλος της διεπιστημονικής κολεκτίβας Grupo Krapp. Είναι καθηγήτρια στο πανεπιστήμιο Universidad Nacional

de las Artes του Μπουένος Άιρες. Ο **Alejo Moguillansky** γεννήθηκε το 1978 στο Μπουένος Άιρες. Σπούδασε κινηματογράφο και είναι συγγραφέας, μοντέρ, παραγωγός, ηθοποιός και σκηνοθέτης. Είναι επίσης καθηγητής στο Universidad del Cine του Μπουένος Άιρες.

Luciana Acuña was born in 1975 in Córdoba, Argentina. She studied contemporary dance and works as an actor, dancer and choreographer. She is a director of the interdisciplinary Grupo Krapp ensemble. She is a professor at the Universidad Nacional de las Artes in Buenos Aires. **Alejo Moguillansky** was born in 1978 in Buenos Aires, Argentina. He studied film and works as a writer, editor, producer, actor and director. He is also a professor at the Universidad del Cine in Buenos Aires.

Alejo Moguillansky Selected Filmography | Επιλεγμένη Φιλμογραφία

La edad media (2022), *Carta a Antonioni* (2021), *La noche submarina* (2020), *Un día de caza* (2020), *Por el dinero* (2019)

Petrol

Alena Lodkina

Australia | *Αυστραλία*, 2022, 95'

DCP, color, sound | DCP, έγχρωμο, με ήχο

Languages: English, Russian | Γλώσσα: Αγγλικά, Ρωσικά

Subtitles: Greek | Υπότιτλοι: Ελληνικά

Direction, Script | **Σκηνοθεσία, Σενάριο** Alena Lodkina

Cinematography | **Φωτογραφία** Michael Latham **Editing** |

Μοντάζ Luca Cappelli **Sound** | **Ήχος** Mikey Young, Raven Mahon,

Livia Ruzic, Steve Bond, Jemma Burns, Keith Thomas **Main Cast** |

Κύριοι Συντελεστές Nathalie Morris, Hannah Lynch, Daniel

Frederickson **Producer** | **Παραγωγός** Kate Laurie

Η Εύα, μία ευεπηρεάστη φοιτήτρια κινηματογράφου, αναπτύσσει μία φιλία με την αινιγματική παραστατική καλλιτέχνηδα Μία. Η Μία σύντομα θα κυριεύσει τη φαντασία της Εύα. Όταν οι δυο τους συγκατοικούν και οι ζωές τους συνυφαίνονται όλο και περισσότερο, η Εύα βυθίζεται σε ένα σουρεαλιστικό ταξίδι αφύπνισης, στοιχειωμένη από όνειρα, φαντασιώσεις και φαντάσματα. Το *Petrol* είναι μία ιστορία για την έμμονη φιλία μεταξύ δύο νεαρών γυναικών, και τη διαδικασία ανακάλυψης του κόσμου και του εαυτού μέσω μία ιδιαίτερης σχέσης.

Eva, an impressionable film student, befriends an enigmatic performance artist named Mia who quickly takes hold of Eva's imagination. As Eva moves in with Mia and their lives grow more and more entwined, Eva sets off on a surreal journey of awakening, haunted by dreams, fantasies and ghosts. *Petrol* is a story of a haunted friendship between two young women, and the discovery of the world and self through a strange bond.

Η **Alena Lodkina**

είναι σκηνοθέτις, γεννήθηκε στο

Λένινγκραντ το 1989

και είναι

εγκατεστημένη

πλέον στη

Μελβούρνη.

Σκηνοθέτησε και

συν-έγραψε την

πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους *Strange Colours* (2017), μέσω του πρότζεκτ Biennale College. Το *Petrol* (2022) είναι η δεύτερη της ταινία, την οποία έγραψε και σκηνοθέτησε. Μικρού μήκους ταινίες και ντοκιμαντέρ της, έχουν προβληθεί σε διάφορα φεστιβάλ ανά την υφήλιο. Κείμενα της έχουν εκδοθεί στα έντυπα *Senses of Cinema*, *4:3 Journal*, *Meanjin* και *Fireflies*.

Alena Lodkina is a filmmaker born in Leningrad in 1989, and currently based in Melbourne. She directed and co-wrote her first feature film *Strange Colours* (2017), developed through the Venice Biennale College. *Petrol* (2022) is her second feature film as writer and director. Her fiction and documentary short films have played at festivals around the world. Her writing has appeared in *Senses of Cinema*, *4:3 Journal*, *Meanjin* and *Fireflies*.

Filmography | **Φιλμογραφία**

Petrol (2022), *Mercury* (2019), *Strange Colours* (2017), *Lightning Ridge: The Land of Black Opals* (2016), *Plain Pleasures* (2015)

Três Tigres Tristes | Three Tidy Tigers | Τρεις Τίγρεις

Gustavo Vinagre

Brazil | Βραζιλία, 2022, 86'

DCP, color, sound | DCP, έγχρωμο, με ήχο

Languages: Portuguese | Γλώσσα: Πορτογαλικά

Subtitles: Greek | Υπότιτλοι: Ελληνικά

Direction | Σκηνοθεσία Gustavo Vinagre **Script | Σενάριο** Gustavo Vinagre, Tainá Mühringer **Cinematography | Φωτογραφία** Cris Lyra **Editing | Μοντάζ** Rodrigo Carneiro **Sound | Ήχος** Rodney Blanco, Ruben Valdes **Main Cast | Κύριοι Συντελεστές** Isabella Pereira, Jonata Vieira, Pedro Ribeiro, Gilda Nomacce, Carlos Escher, Julia Katharine **Producers | Παραγωγοί** Rodrigo Carneiro, Marcos Pimentel

Η ταινία μάς μεταφέρει σε ένα δυστοπικό Σάο Πάολο του μέλλοντος, το οποίο δεν απέχει και πολύ από το παρόν. Ένας ιός κυκλοφορεί και απειλεί κυρίως τον ανθρώπινο εγκέφαλο και την ικανότητα της μνήμης. Τρία queer άτομα νεαρής ηλικίας περιφέρονται σε μία πόλη εξασθενημένη από την πανδημία και τον απανταχού παρόντα καπιταλισμό, ανακαλώντας μνήμες από περασμένους έρωτες, συζητώντας τις εμπειρίες τους με τον ιό του HIV, μαθαίνοντας κόλπα μακιγιάζ για μάσκες προσώπου. Σε αυτήν την εγκάρδια και σουρεαλιστική καταγραφή μίας κατάστασης αμνησίας πολιτικών προεκτάσεων, ο Gustavo Vinagre μας συστήνει μία νέα, queer εποχή, στην οποία οι αναμνήσεις επιβιώνουν μόνον επειδή τις μοιραζόμαστε σε συλλογικό και συναισθηματικό επίπεδο.

São Paulo, in a dystopian future not so very far from the present. A virus is circulating, one that mainly attacks the brain and the ability to remember. Three young queer people drift through a city bled dry by the pandemic and rampant capitalism, remembering each another's late lovers, sharing their experiences with HIV, getting makeup tips for masked faces. In Gustavo Vinagre's affable, surrealist survey of a politically imposed amnesia, a queer era has dawned in which memories can only survive because they are shared collectively and passed on through affective relationships.

Κούβα.

Ο Gustavo Vinagre γεννήθηκε στο Ρίο ντε Τζανέιρο το 1985. Σπούδασε Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Σάο Πάολο κι έπειτα Συγγραφή Σεναρίου στη Διεθνή Σχολή Κινηματογράφου του Σαν Αντόνιο ντε λος Μπάνιος (EICTV) στην

Gustavo Vinagre was born in Rio de Janeiro, Brazil in 1985. He studied literature at the University of São Paulo and then studied screenwriting at the International Film School of San Antonio de los Baños (EICTV) in Cuba.

Selected Filmography | Επιλεγμένη Φιλμογραφία

Três Tigres Tristes (2022)

Desaprender a dormir | Unlearning to sleep (2021)

Deus tem AIDS | God Has AIDS (2021)

Monumento ao Wi-Fi (2021)

Vil, má | Divinely Evil (2020)

A rosa azul de Novalis | The Blue Flower of Novalis (2019)

Lembro mais dos corvos | I Remember the Crows (2018)

Filme-catástrofe | Disaster Film (2017)

Cachorro | Bitch (2017)

Medo medo medo | Fear Fear Fear (2017)

Skazka | Fairytale | Παραμύθι

Alexander Sokurov

Russia, Belgium | Ρωσία, Βέλγιο, 2022, 78'

DCP, black and white, sound | DCP, ασπρόμαυρο, με ήχο

Languages: Italian, Russian, German, English | Γλώσσα: Αγγλικά,

Ρωσικά, Subtitles: Greek | Υπότιτλοι: Ελληνικά

Direction | Σκηνοθεσία Alexander Sokurov **Script | Σενάριο**

Alexander Sokurov **Composting Supervisor | Υπεύθυνος VFX**

Vyacheslav Cherepanov **Sound | Ηχος** Alexander Vanyukov **Music |**

Μουσική Murat Kabardokov **Voices | Φωνές** Alexander Sagabashi,

Vakhtang Kuchava, Fabio Mastrangelo, Lothar Deeg, Tim Ettelt, Pascal

Slivansky **Producers | Παραγωγοί** Nikolay Yankin, Natalia Smagina

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν δυο αλήτες... όχι... -
τρεις... όχι τέσσερις ήταν... Όμως υπήρχαν κι άλλοι,
πολλοί διαφορετικοί... Τους ήξερα. Για πολύ καιρό.
Πολλά χρόνια. Όμως ανάμεσα σε αυτά τα άτομα
ήταν που ένιωθα στρυμωγμένος. Μετά κάτι
συνέβη κι εξαφανίστηκαν. Και για πολλά χρόνια
δεν ήξερα τίποτα γι' αυτούς. Μια φορά κι έναν
καιρό... ήταν τέσσερις... Ήμουν απορροφημένος
από τη ζωή και από καινούριους μπελάδες. Όμως
τα τελευταία χρόνια, που και που συμβαίνει κάτι
ανεξήγητο, μία αίσθηση πως κάποιος περπατάει
γύρω μου, και περπατάει και περπατάει... Τα
βράδια άκουγα φωνές, αποσπάσματα από
σύνθετα ερωτήματα, λέξεις σε ξένη γλώσσα,
βογγητά, χιλιάδες φωνές να ουρλιάζουν... Ένας
ανεξήγητος ενθουσιασμός με διέγειρε... Εκείνη τη
νύχτα άνοιξαν οι ουρανοί... Κι έτσι χάθηκαν...

Once upon a time there were two tramps... no... -
three... No, it's four... But there were others, many
different ones... I knew them. For a long time.
Many years. But it was with them that I was
cramped to be around. Then something happened
and they disappeared. And for many years I didn't
know anything about them. Once upon a time...
and there were four of them... I was immersed in
life and new troubles. But in recent years, from
time to time, an inexplicable came to me, a feeling
that someone was walking around me, walking,
walking... At night I could hear voices, fragments of
complex questions, words in foreign languages,
moans, the howl of millions of voices... An
inexplicable excitement seized me... That night the
sky opened up...And off it went...

Ο Alexander
Sokurov
γεννήθηκε στο
χωριό
Ποντορβίκχα της
Ρωσίας, το 1951.
Ένας από τους

σπουδαιότερους σύγχρονους σκηνοθέτες, ο
Sokurov εργάστηκε για χρόνια στον χώρο της
τηλεόρασης και το 1979 αποφοίτησε από την
επιφανή σχολή κινηματογράφου VGIK. Μετά την
πτώση του Σοβιετικού καθεστώτος, οι ταινίες του
Sokurov άρχισαν να διακρίνονται με διάφορα
βραβεία ανά την υφήλιο. Παρ' ότι γνωστός κυρίως
για τις μεγάλου μήκους ταινίες του, ο Sokurov έχει
επίσης σκηνοθετήσει περισσότερα από 20
ντοκιμαντέρ σημαντικού ενδιαφέροντος. Το
αισθητικά άρτιο *Russian Ark* (2002), θεωρείται
ιστορικό αριστούργημα.

Alexander Sokurov was born in Podorvikha village
in Siberian Russia in 1951. One of most important
contemporary filmmakers, Sokurov worked
extensively in television and later graduated from
the prestigious film school, VGIK, in 1979. After the
collapse of the regime, Sokurov's films started
earning him numerous awards around the world.
While most known for his feature films, Sokurov
has directed over 20 interesting documentaries. His
2002 sensational *Russian Ark* is a historic
achievement.

Selected Filmography | Επιλεγμένη Φιλμογραφία

Faust (2011), Russian Ark (2002), Taurus (2001), Moloch
(1999)